

Фақат як пайғом

(Силсилаи ҳақиқат : Фақат як пайғом)
(Бо забони Тоҷики)

Д. Ночи Ал-Арфаҷ

Тарҷумаи
Иброҳим Қаҳҳори

Таҳқиқ
Амирҳамзаи Ҳомид

رسالة واحدة

« باللغة الطاجيكية »

د. ناجي العرفج

ترجمة: إبراهيم قهاري

مراجعة: أمير حمزة حميدوف

Ҳадя

- * Барои касоне, ки бо ихлос ва ростӣ дар
ҷӯстучуи ҳақиқатанд.
- * Барои инсонҳои соҳиби ақлу маърифат.

Мундариҷа

Якчанд савол пеш аз мутолиаи китоб.....	3
Дар матни мавзӯ.....	4
Яктопарастӣ дар Китоби Муқаддас (аҳди қадим)	16
Яктопарастӣ дар Китоби Муқаддас (аҳди ҷадид).....	17
Яктопарастӣ дар Қуръони Карим.....	19
Хотима.....	20
Хотираи охирин.....	27

Якчанд савол пеш аз мутолиаи китоб

1- Мақсад аз ин "як пайғом" чист?

2- Китоби Муқаддас дар бораи он "Як пайғом" чӣ мегӯяд?

3- Қуръони Карим чӣ мефармояд?

4- Баъд аз ин ҳама фикри ту дар бораи он "Як пайғом" чист?

Дар матни мавзуъ

Баъд аз офариниши Одам пайғоми ягонаи пок дар тули таърихи башарият ба сӯи мардум фиристода шуд. Ва аз барои хотиррасон намудани мардум ба ин пайғом ва бозгардонидани онҳо ба сӯи роҳи рост, Худованди ягонаи барҳақ пайғамбаронро - мисли Одам, Нух, Иброҳим, Мусо, Исо ва Муҳаммад (дуруд ва саломи Худованд бар онҳо) фиристод, то он пайғоми ягоноро бар мардум бирасонанд. Ва он пайғоми ягона ин буд:

Фақат як пайғом

.....Иброҳим

Худо ягона аст

.....Мусо

Худо ягона аст

.....Исо

Худо ягона аст

.....Муҳаммад

Худо ягона аст

Дар ҳақиқат Худованд пайғамбарони бо сабру иродаро ва низ дигар пайғамбаронро, хоҳ мо онҳоро бишиносем хоҳ не барои адои якчанд масъулиятҳо фиристодааст. Аз ҷумлаи он масъулиятҳо:

1- Қабули ваҳй аз ҷониби Худованд ва расонидани он ба қавмҳову пайравонашон.

2- Омӯзондани яктопарастӣ ва ихлоси ибодат барои Худо бар мардум.

3- Намунаи неку хуб будан дар гуфтору кирдорашон, то мардум дар роҳи расидан ба Худо аз онҳо пайравӣ кунанд.

4- Раҳнамуд сохтани пайравони хеш ба сӯи худотарсӣ ва тоъати Худованд ва сар ҳам намудан бар фармонҳои Ӯ.

5- Омӯзондани аҳкоми дин ва ахлоқи неку бар пайравонашон.

6- Ҳидоят ва роҳнамоии гунаҳкорон ва мушрикони аз бутпарастӣ ва ғайри он ба сӯи ибодати Худо.

7- Ба гуши мардум расонидани ин, ки баъд аз марг зинда хоҳанд гардид ва дар рӯзи қиёмат аз амалҳои, ки дар дунё кардаанд ҳисобу китоб карда хоҳанд шуд. Пас ҳар, ки имон ба Худои ягона овард ва амалҳои нек анҷом дод подоши ӯ биҳишт аст ва ҳар кӣ ба Худованд ширк варзид ва аз амри Ӯ саркашӣ кард ҷойгоҳи вай дузах аст.

Ҳамаи пайғамбаронро фақат Худованди ягона офаридааст ва онҳоро ба сӯи мардум бо пайғом фиристодааст. Тамоми коинот бо ҳамаи он махлуқоте, ки дар он аст аз ҳастии Худои офаридгор сухан меронанд ва ба ягонагии Ӯ гувоҳӣ медиҳанд. Пас Аллоҳ офаридгори ҷаҳони ҳастӣ ва тамоми он махлуқоти рӯи ҷаҳон мебошад. Мисли инсон ва чорпоён ва ҳашарот ва ... Ва Ӯ офаридгори марг, ҳаёти фонии ин дунё ва ҳаёти абадии охират мебошад.

Ҳамаи китобҳои муқаддаси яҳудиён ва масеҳиён ва мусулмонон ба ҳастии Аллоҳ ва

ягонагии Ӯ гувоҳӣ медиҳанд.

Он шахсе, ки дар ҷӯстучӯи ҳақиқат аст агар маъно ва мафҳуми "Худо"-ро дар Китоби Муқаддас ва Қуръони Карим одилона ва холисона биомӯзад дар ин сурат ӯ метавонад сифатҳои бемислу монанде, ки махсуси Худованд аст ва ҳеҷ яке аз худоёни гумошташуда Ӯро дар он сифатҳо шарик нестанд, ҷудо созад. Инак баъзе аз он сифатҳоро дар инҷо зикр мекунем:

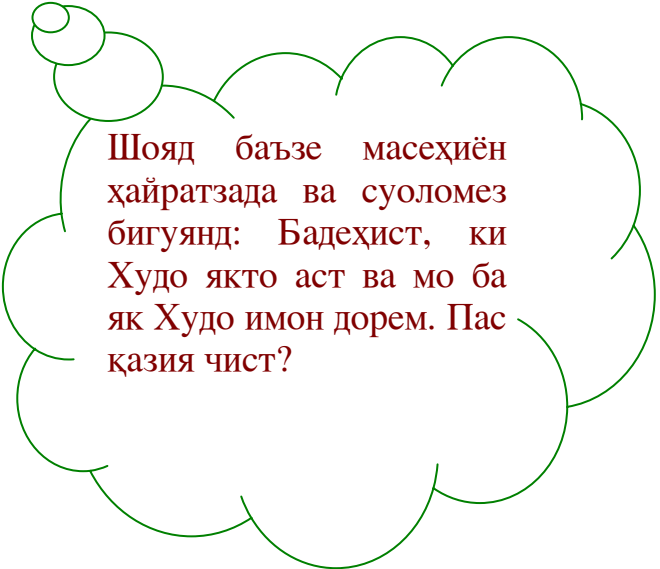
- 1) Худои барҳақ офаридгор аст на махлуқ
- 2) Худои барҳақ яктост, ҳеҷ шарике надорад ва чанд адад нест ва на падар асту на писар.

- 3) Аллоҳ аз тасаввуроти махлуқот поку муназзаҳ аст. Ҳеҷ чашме дар ин дунё Ёро дида наметавонад.
- 4) Худованд азалию абадист ва ҳаргиз намемирад ва тағйир намекунад ва дар ҳеҷ кадом аз махлуқоташ муҷассам намегардад.
- 5) Худованд зотест, ки ҳама ба Ё ниёзманд ҳастанд, вале Ё аз ҳамаи махлуқоташ бениёз аст ва ҳеҷ эҳтиёче ба кӯмаки онҳо надорад. Ё на падар дорад на модар ва на зану фарзанд. Ҳеҷ эҳтиёҷ ба обу таом надорад ва ҳаргиз муҳтоҷи ёрии касе нест. Аммо ҳамаи он махлуқоти офаридааш ба Ё муҳтоҷанд.
- 6) Худованд ба сифатҳои бузургию камол ва ҷамолаш бемислу монанд аст. Ҳеҷ касе дар ин сифатҳо бо Ё шарик нест. Ва ҳеҷ касе аз махлуқоташ дар ин сифатҳо бо Ё монанд нестанд. Пас ҳеҷ чиз мисли Ё нест.

Мо метавонем ин меъёрҳову сифатҳо (ва ғайри инҳо дигар сифатҳои махсуси зоти Худо)-ро дар инқору ботил гардонидани ҳамаи худоёни дуруғини ғайри Аллоҳ истифода барем.

Ҳоло бигузored биравем ба ҷӯстучӯи "як пайғом", ки дар боло зикр шуда буд. Дар ин

пажуҳиш баъзе ибораҳоро аз Китоби Муқаддас ва Қуръони Карим иқтибос меорам. Он ибораҳое, ки ба ягонагии Худованд таъкид мегузоранд. Аммо пеш аз ҳама дӯст доштам, ки бо ин хотира дар фикру андешаҳои шумо ширкат варзам:

Шояд баъзе масеҳиён ҳайратзада ва суоломез бигуянд: Бадеҳист, ки Худо якто аст ва мо ба як Худо имон дорем. Пас қазия чист?

Ҳақиқат ин аст, ки банда аз пушти омӯзишу мутолиаҳои зиёда дар бораи дини масеҳӣ ва низ пас аз баҳсу муноқишаҳои бисёр бо масеҳиён дарёфтам, ки мазмуни "худо" дар назди онҳо (мувофиқи тасаввуроти аксари масеҳиён) ин чизҳои зеринро дарбар дорад:

Фақат як пайғом

- 1) Худои падар.
- 2) Худои писар.
- 3) Худои Рухулқуддус.

Ақли солим ва мантиқи дуруст шахси чўяндаи ҳақиқатро ба сӯи якчанд савол мекашонад, ки онро аз масеҳиён мепурсад:

* Шумо мегӯед, ки худо яктост ва ҳоло он, ки дар амал ба се худо ишора мекунед. Пас ин сухани шумо чи маъно дорад?

* Оё Худо яктосту дар се тақсим шудааст, ё ин ки сето асту дар як қисм ҳулул кардааст? (як дар се, ё се дар як)?

Илова ба гуфтаҳои боло ва мувофиқи ақидаи аксари масеҳиён ин худоёни сегона вазифаҳо ва шаклҳои гуногун доранд. Мисли:

- 1) Худои Падар = офаридгор.
- 2) Худои Писар = наҷотдиҳандаи бандагон.
- 3) Худои Рухулқуддус = мушовир ва маслиҳатдеҳ .

Ақидаи ин, ки Масеҳ писари Худост, ё ӯ худост ва ё поре аз Худо аст тамоман бо фармуदाҳои Таврот ва Инчил (Библия) зиддият ва таноқуз дорад. Зеро Тавроту Инчил баён доштаанд, ки Худоро ҳеҷ кас дар дунё намебинад. ва касе овози Ӯро намешунавад:

"Шумо ҳаргиз овози Худоро нашунидаед ва
руи Ёро надидаед."

(Инчили Юҳанно 5:37)

"Ҳеч касе ҳаргиз Ёро (Худоро) надидааст

ва ҳеч кас наметонад Ёро бубинад."

(Рисолаи аввал ба сӯи Тимосовс 6:16)

"Нест касе маро мебинад ва зинда боқӣ
бимонад. (Хуруч 20:33)

Бинобар ин фармудаҳои зикршуда ва
ғайри инҳо банда бо тамоми сидку амонат ва
таачубомез мепурсам, ки мо чи гуна
метавонем байни онҳое, ки мегӯянд "Исо
писари Худост" ва байни фармудаҳои Китоби
Муқаддас, ки таъкид бар он мекунад, ки ҳеч
кас Худоро надида ва на овози Ёро
шунидааст, баробарӣ ва якрангӣ мушоҳида
кунем?

* Оё яҳудиён ва хонадони Исо ва
пайравони Ё худӣ Исои Масеҳро (писари Худо
чуноне, ки худӣ онҳо ин ақидаро доранд) надидаанд
ва овози ёро нашунидаанд?

* Чи гуна Таврот ва Инчил мегӯянд, ки
Худоро касе надидааст ва овози Ёро касе

нашунидааст ва сипас шахсонеро мебинӣ, ки
ақида доранд Исое, ки ёро мардум дида ва

овозашро шунидаанд ū худост ё писари Худо?
Оё инчо вобаста ба ҳиқикати вучуди Худо
сирри ниҳонест?

Аммо Таврот бошад акси инро таъкид
карда аз номи Худованд чунин хабар додааст:

"Ҳамоно ман парвардигорам ва ҳеҷ худои
дигаре нест. Ва ман ба сирру ниҳон сӯхбат
накардам ва ҳадафамро пинҳон нагузоштам...
Ҳамоно ман Худоям ва ман ба ҳақ суҳан
мегӯям ва ман ҳар чӣ, ки рост аст ошкор
месозам."

(Ишъиё 45:19)

Пас Ҳақиқат чист?

Лутфан ибораи гузаштaro такроран
бихон ва дар атрофи он хуб андеша
намо!

Ҳоло биёед бо ҳам сафарамонро дар
ҷўстучўи ҳақиқати Худо дар Китоби Муқад-
дас ва Қуръони Карим идома диҳем.
Умедворам, ки пас аз андешиданатон дар
атрофи оятҳову фармудаҳои Китоби Муқад-
дас ва Қуръони Карим ва низ пас аз мутолиаи
нақдӣ, бетарафona ва боинсофона
намуданатон ин китоби кўчаки моро, ба

фикру андеша ва нукта назарҳои шумо таъсир гузошта бошам.

Банда барои риоя намудани услуби бетарафӣ ва одилона далелҳоро аз Китоби Муқаддас бе ягон таълиқу изофа пешкаш хоҳам кард. Хоҳони он ҳастам, ки шумо бо як эҳсоси бетарафӣ ва одилонае, ки ҳеҷ тасаввурот ва аҳкоми гузаштае бо он даромехта нест, дар атрофи он андеша намоед.

Худои ягонаи барҳақ дар Китоби Муқаддас (аҳди қадим)

* "Гуш кун эй Исроил, Парвардигор худои мо парвардигори ягона аст."
(Тасния 6:4)

* "Оё Худои ягона барои мо рӯҳи зиндагиро наофарид ва моро ризқ надод?"
(Малоҳӣ 2:15)

* "То шумо бидонед ва ба ман имон оред ва бидонед, ки ҳамоно фақат ман худо ҳастам. Ҳеҷ худое пеш аз ман нест ва ҳеҷ худое баъд аз ман нест. Манам Парвардигор. Ва ҳеҷ наҷотдиҳандае ғайри ман нест."

(Ишъиё 43:10-11)

* "Манам аввалу охир ва нест худое ғайри ман. Кист мисли ман?"

(Ишъиё 44:6)

* "Оё ман парвардигор нестам ва нест худое ғайри ман? Манам некукор ва наҷотдиханда ва каси дигаре нест."

(Ишъиё 45:21)

Оё ибораҳои дигаре
мисли инҳо ба ёдат
меояд?

Худои ягонаи барҳақ дар Китоби Муқаддас (аҳди ҷадид)

* "Ва ҳаёти абадӣ он аст, ки бишиносанд ту ро танҳо Худои барҳақи ягона ва ин, ки Ясуъ масеҳест, ки ту ўро фиристодӣ."

(Инҷили Юҳанно 17:3)

* "Бипарастед Аллоҳро худои шумо ва фақат барои Ў адои хидмат кунед!"

(Инҷили Мато 4:10)

* "Бишунав эй Исроил! Парвардигор, Худои

мо парвардигори барҳақ аст... Пас ба дурустӣ Аллоҳ яктост ва нест худои дигаре ғайри Ӯ." (Инчили Маркус 12:28-33)

* "Пас Худо яктост ва миёнҷӣ байни Худо ва мардум яктост. Ва ӯ инсони масеҳ Ясуъ аст." (Рисолаи аввал ба сӯи Тимотовс 2:5)

* "Яке аз онҳо ба назди ӯ (Масеҳ) омад ва ба ӯ гуфт: Эй оқои солеҳи ман, чист он кори солеҳе, ки ман анҷом диҳам то, ки бар ҳаёти абадӣ ноил гардам? Ӯ ҷавоб дод: "Чаро маро солеҳ садо мекуни? Ҳеҷ солеҳе нест магар якто. Ӯ Аллоҳ аст." (Инчили Мато нусхаи шоҳ Ҷемс 19:16-17)

Оё метавонӣ ибораҳои дигаре аз Китоби Муқаддас ба ёд оран, ки таъкид бар он кунанд, ки Худо яктост? (на се адад)

* "(Эй Пайғамбари мо ба халқ) бигу Ӯ Худои яктост. Он Худое, ки аз ҳама бениёз аст, вале ҳамаи олам ба Ӯ ниёзманд аст. На касе

фарзанди Ўст ва на Ў фарзанди касе аст. Ва ҳеч кас мислу ҳамтои Ў нест."

(рақами сура 112 оятҳои 1-4)

* "Эй ду рафиқи зиндони ман, оё худоёни парокандаи беҳақиқат беҳтаранд ё Худои яктои ғолиб."

(рақами сура 37 ояти 39)

* "Ҳамоно Худои шумо яктост."

(рақами сура 37 ояти 4)

"Оё бо вучуди Худои якто худое ҳаст? Мушрикнро бигу ба даъвои худ бурҳоне биоваред агар рост мегӯед."(рақами сура 27 ояти 64)

* "Албатта он касоне, ки гуфтанд Худо саввумини сето аст кофир шуданд, зеро маъбуде чуз Худои ягона нест. Агар аз он чи, ки мегӯянд даст барнадоранд азоби дардноке ба онҳо бирасад. Чаро тавба намекунанд ва ба сӯи Худо бознамегарданд ва аз ӯ талаби омурзиш намекунанд? Ва Худо бахшандаи меҳрубон аст."

(рақами сура 5 ояти 73-74)

Дар ҳақиқат ин пайғом (яъне пайғоми яктопарастӣ) мавзуи асосӣ дар Қуръони Карим аст.

Хотима

Ин оятҳову фармудаҳо ва ғайри инҳо садҳо далелҳои дигар дар Китоби Муқаддас ва Қуръони Карим то дараҷае таъкид мекунад, ки дигар ҳеҷ ҷои шакку шубҳае дар ягонагии Худованд боқӣ намонад. Ва

ин, ки ғайри Худованд ҳудои дигаре вуҷуд надорад. Зеро ин, ки Китоби Муқаддас мефармояд:

"Ғуш кун эй Исроил! Парвардигор, Ҳудои мо якто аст ва ғайри Ӯ ҳудои дигаре нест."

(Инҷили Маркус 12:28-33)

Ва Қуръони Карим амри Худовандро дар ин фармудааш зикр кардааст:

"(Эй Пайғамбар ба мардум) Бигу Ӯ Ҳудои яктост."

(112:1)

Китоби Муқаддас натавонанд таъкид бар он мекунад, ки Худо яктост, балки низ таъкид мекунад, ки Худо офаридгор ва наҷотдиҳандаи ягона аст. (рӯҷуъ ба саҳ. 16 шавад)

Ба ин тартиб ошкор мегардад, ки Исоро Худо номидан ё Рухулқуддусро ва ё ғайри ин дуру ҳеҷ асосе надорад ва ҳеҷ далеле бар исботи ин қавл нест. Онҳо нестанд ҷуз махлуқоте, ки Худованд онҳоро офарида ва ҳеҷ амри илоҳӣ дар дасти онҳо нест. Оҳо на

худоёнанд ва на инъикоси Худо ё часад барои Худо ва ё монанди Худо. Пас ҳеч чизе монанди Ё нест. Чуноне, ки инро Китоби Муқаддас ва Қуръони Карим зикр кардаанд.

Худованд бар қавми яҳуд ба сабаби гумроҳ шуданашон ва ғайри Худо худоёни дигарро парастииш намуданашон ғазаб кард?

"Оташи ғазаби Худо бар онҳо (яҳудиён) шуълавар шуд."

(Адад 25:3)

Ва ҳазрати Мусо (с-с) ҳайкали гусолаи аз тилло сохтаи онҳоро шикаст.

Аз тарафи дигар бар сари тоифаи масеҳиёни яктопараст азобу шиканчаҳои фаровоне аз ҷониби душманон расид. Зеро, ки онҳо ба яғонагии Худованд имон оварда буданд ва табдилу дигаргун кардани роҳу равиши яктопарастии Исоро қабул накарданд ва бидъати (яъне чизи нав дар дин дохил шуда, ки асосе надорад) таслис (сехудой) -ро, ки ба дасти нопоки шахсе бо номи Пулс ва пайравони вай

пайдо шуда буд, рад карданд.

Хулосаи суҳан Худованд Одам, Нух, Иброҳим, Мусо, Исо ва Муҳаммад ва ҳамаи пайғамбаронро (саломии Худо нисори эшон бод) барои даъвати мардум ба сӯи имон ба Худои яғона ва танҳо Ёро бешарик ва ҳамто парастидан фиристода буд. Ана ин аст пайғоми яғонаи онҳо:

**Худои барҳақ фақат яктост. Пас Ёро
бипарастед!**

Ҳангоме, ки пайғоми ҳамаи пайғамбарон як бошад, дини онҳо низ якто аст. Пас дини ин пайғамбарон чист?

Моддаи асоси ва ҷавҳари пайғоми онҳо ба асоси "таслими Худо шудан" қоим аст. Калимаи "таслим" калимаест, ки таъбир аз маънои Ислом ва мафҳуми он дар забони арабӣ менамояд. Ва Қуръони Карим таъкид намудааст, ки Ислом дини барҳақест, ки ҳамаи пайғамбарон барои он фиристода шудаанд. Мо метавонем ин ҳақиқати қуръониро дар Китоби Муқаддас низ пайдо кунем. (Ба зудӣ ин ҳақиқатро дар Китоби Муқаддас дар китоби ояндаам дунбол хоҳам кард. Ба хости Худо).

Дар охир бар мо вочиб аст, ки барои хотири халосӣ ва начот ин пайғоми ягоноро қабул карда ва бо сидку ростӣ ба он имон орем. Аммо ин кор ба танҳой басанда нест. Балки бар мо вочиб аст, ки ба ҳамаи пайғамбарони Худо имон орем. Ва ин имон низ имон ба Муҳаммадро (с-с) дарбар

мегирад. Ва инчунин пайравӣ аз роҳнамоии онҳо намудан ва амал ба ҳидоятҳои онҳо. Ин аст он роҳе, ки моро ба ҳаёти хушбахтии абадӣ мерасонад.

Пас эй шахсе, ки бо ихлос дар ҷӯстучӯи ҳақиқат ҳастӣ ва дӯстдори начот ҳастӣ, шояд ки ҳоло дар ин бора пеш аз даст рафтани фурсат фикру надеша мекунӣ? Пеш аз марге, ки ногаҳон меояд. Кӣ медонад, ки кай ба сарат хоҳад омад?

Баъди андешидану назарсанҷӣ кардан дар ин амри муҳим ва бо ақли солиму дили содиқ, акнун метавонӣ иқрор кунӣ, ки Худо яктост, ҳеҷ шарике надорад ва ҳеҷ фарзанде надорад. Ва ба Худованд имон оро ва танҳо Ӯро бипарастӣ ва ба Муҳаммад мисли Нух, Иброҳим, Мусо, Исо ва дигар пайғамбарон имон биорӣ.

* Ҳоло метавонӣ ин ибораи зеринро -агар хоҳӣ- ба забон оро:

Гувоҳӣ медиҳам, ки нест маъбуде
барҳақ ҷуз Аллоҳ ва гувоҳӣ медиҳам,
ки Муҳаммад пайғамбари Худост.

Ин гувоҳӣ қадами аввал дар роҳи расидан ба ҳаёти ширини абадӣ ва калиди ҳақиқии дарҳои бихишт аст.

* "Ба он бандагонам, ки исроф бар нафси худ кардаанд бигу; ҳаргиз аз раҳмати Худо ноумед набошед, албатта Худо ҳама гуноҳони шуморо хоҳад бахшид, ки Ў Худои бисёр бахшанда ва меҳрубон аст. Ва ба даргоҳи Худои худ бо тавба ва инобат бозгардед ва таслими амри Ў шавед пеш аз он, ки азоби қаҳри Худо фаро расад ва ҳеҷ он замон нусрат наёбед. Ва беҳтарин китоберо, (Куръон), ки бар шумо аз ҷониби Худо нозил шудааст пайравӣ кунед пеш аз он, ки ногаҳон азоби қаҳри Худованд бар шумо фуруд ояд ва шумо огоҳ набошед."

Чизи дигар.....

Хотираи охир

Шояд дар зеҳни баъзе шахсони ростқавлу ҳақиқатчӯ пас аз мутолиаи хубу дақиқи ин "Як пайғом" чунин саволҳо хутур кунад:

- ▶ Ҳақиқат чист?
- ▶ Хато дар кучост?
- ▶ Чи бояд кард?

Ба зудӣ -Худо хоҳад- ба ин саволҳо ва ғайри инҳо дар китобҳои ояндаам посух хоҳам гуфт.

Фақат як пайғом